

39

1. Kto Twą mi - łość Je - zu po - jął?
To przez mi - łość ty - lko Two - ją,

Kto krwi Two - jej wa - rtość zna?
Tyś się na - szym do - brem stał.

Na - sze grze - chy nio - słeś sam,

2. Nic potępić nas nie może,
 ani nas odłączyć śmie,
 od miłości wiernej Bożej,
 hańba, ucisk, miecz ni śmierć.
 Wiecznie odkupieniśmy
 na Twą własność ku Twojej czci.

3. Już należeć życie może,
 nasza chwała już do Cię.
 Błogo temu, kto w pokorze
 na Twą służbę oddał się.
 I spełniając Słowo Twe,
 wiernie naśladuje Cię.